

กิจสำคัญของ**เพศบรรพชิต**

วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

โอร่าทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันเสาร์ที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันมหาปวารณา ธรรมเนียมปฏิบัติที่สำคัญ

วันนี้เป็นวันมหาปวารณา ซึ่งเราต้องรักษาอีก ๑ ราตรีจึงจะครบพรรษา ตามพระธรรมวินัย ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นวันสิ้นสุดของการอยู่จำพรรษาด้วยกัน การทำมหาปวารณานั้น จะทำระหว่างพระเถระกับพระอาวุโสทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นพระชรามากหรือน้อย เพื่อเปิดโอกาสให้กับพระทุกรูปได้เป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน เพื่อช่วยประคับประคองกันไปถึงฝั่งของพระนิพพาน และถวักวัตถุประสงค์ของการมาบวชในครั้งนี่ว่า

ถ้าใครได้ยิน ได้เห็น หรือสงสัยในข้อวัตรปฏิบัติอันใดของเพื่อนสหธรรมิก ไม่ว่าจะเป็นพระชรามากหรือพระชราอ่อนก็ตาม ให้อาศัยจิตที่ประกอบไปด้วยเมตตา รักและปรารถนาดีต่อเพื่อนสหธรรมิกนั้น ตักเตือนได้โดยธรรม โดยไม่มีความขุ่นเคืองใจกันแม้แต่น้อย กลับชอบคุณที่ต่างเป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน เหมือนซุ้มทรัพย์ให้ได้รับประโยชน์สุข คือการได้มาบวชอยู่ในร่มเงาของพระพุทธศาสนาและประคับประคองกันไปสู่ฝั่งพระนิพพาน

ตั้งแต่สมัยพุทธกาลเมื่อถึงวันออกพรรษา ภิกษุก็จะปลีกล้วยแก่งแย่งกันไปปฏิบัติธรรม แสวงหาที่รื่นรมย์ตามป่า เขา ห้วย หนอง คลอง บึง เรือนว่าง ลอมฟาง โคนไม้ ป่าช้า ป่าชฎ สถานที่ต่าง ๆ ตามจริตอัธยาศัยของแต่ละรูป เพื่อที่จะบำเพ็ญสมณธรรม สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์

การปวารณานี้มีเพื่อให้ได้แนะนำตักเตือนกัน แม้เพื่อนสหธรรมิกจะอยู่ห่างไกลกัน แต่ด้วยความรักและห่วงใย เมื่อทราบข่าว ได้ยิน หรือสงสัยก็จะชวนขวยไปหา เพื่อทำหน้าที่ให้ได้บรรลุเป้าหมาย

ที่ต้องมีการปวารณากัน ก็เพราะธรรมชาติมนุษย์นั้นมีความอดทนต่อดินฟ้าอากาศ หนาวร้อน อ่อนแอได้ แต่อดทนต่อการตักเตือนสั่งสอนไม่ได้ เพราะมีมานะทิฐิ แม้เราจะไม่ถูกต้อง แต่ก็อดที่จะขัดเคืองขุ่นมัวไม่ได้ ทำให้ใจหมอง และเป็นเหตุให้เกิดมโนทุจริต วจีทุจริต กายทุจริต เกิดการร้าวฉานผูกเวรกันเป็นวิบากกรรมกันไปอีก

เพราะฉะนั้น การปวารณาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก จะต้องรักษาธรรมเนียมปฏิบัตินี้เอาไว้ แต่ในแง่ของความเป็นจริง เมื่อเราได้มาอยู่ร่วมกัน เราก็คงวัดดูประสงค์เดิมของการมาบวช คือการทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ นอกเหนือจากนั้นเรายังมีภารกิจมากมายเกี่ยวกับงานพระศาสนา ที่เราได้รับมอบหมายจากหลวงพ่อกับหมู่คณะ งานที่ทำส่วนมากเป็นงานที่ทำให้จิตใจเรามันหยาบ ไม่ค่อยจะละเอียด แล้วยิ่งถ้าเราไม่ได้ให้โอกาสตนเองบำเพ็ญสมณธรรมให้ต่อเนื่องทุกวัน ฐานรองรับความสุขของใจ กำลังใจก็ไม่เกิดขึ้น โอกาสที่จะเกิดการกระทบกระทั่งกันมีสูง เพราะฉะนั้นการทำปวารณากัน เราอย่าทำเพียงแค่ธรรมเนียมปฏิบัติ แต่ควรทำด้วยหัวใจ ด้วยความรักและปรารถนาดีต่อกันอย่างแท้จริง

พวกเรามีภารกิจหยาบที่แตกต่างจากที่อื่นเขาทำกัน และงานก็ขยายไปเรื่อย ๆ ให้ถือว่าการทำปวารณากันในวันนี้ คือ สัญญาใจที่เราได้ตกลงกันไว้ว่า หากได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า จะทำไม่ถูกต้องตาม

ธรรมวินัย หรือเกี่ยวกับเรื่องงานการต่าง ๆ เราจะอนุญาตให้ตักเตือนได้ โดยเราจะไม่ขุ่นมัว ไม่ขัดเคืองใจ

ผู้ที่ตักเตือนหรือแนะนำผู้อื่นก็ต้องดูจังหวะ โอกาส ความเหมาะสม กาลเทศะ และอารมณ์ของเขาด้วย ต้องเป็นข้อมูลที่แท้จริง พูดไปแล้ว เกิดประโยชน์ต่อท่านผู้นั้น ต่อหมู่คณะส่วนรวมถึงจะแนะนำ ส่วนผู้ที่ได้รับการตักเตือนก็ต้องทำใจให้หนึ่ง ๆ รับฟังไว้ด้วยดี ด้วยใจที่สงบ อย่าให้สูญเสียความสงบของใจ พิจารณาดูว่าเรื่องที่เขาสอนนั้นจริงไหม ถูกต้องไหม ถ้าเป็นเรื่องจริงเราก็กต้องแก้ไข ถ้าสมมติว่า เรื่องนั้นจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง เพราะข้อมูลคลาดเคลื่อน ก็ให้อภัย ไม่ถือสา และขอโอกาส ชี้แจงให้เหตุผล แต่อย่าให้เป็นการถกเถียงกัน จนเป็นเหตุให้เกิดการ ร้าวฉาน ทะเลาะเบาะแว้ง เมื่อเราชี้แจงแล้วก็ต้องรับฟังซึ่งกันและกัน โดยมุ่งประโยชน์สุขของเรา ของผู้ที่เตือน ของหมู่คณะ และของงาน พระศาสนา

ถ้าทำอย่างนี้ได้ หมู่คณะของเราจะอยู่เย็นเป็นสุข เวลาปฏิบัติ ธรรมใจจะไม่ฟุ้ง ไม่ขัดเคือง นีวรณซึ่งเป็นเครื่องกั้นจิตให้ไม่ส่วางจะ เข้ามาครอบงำเราไม่ได้ ใจเราก็จะใส ซึ่งเป็นต้นทางแห่งการเข้าถึงพระ รัตนตรัยในตัว ถึงพระธรรมกาย และก้าวไปสู่การศึกษาวิชาธรรมกาย ดังที่เราได้ตั้งใจปรารถนาเข้ามาสู่หมู่คณะ

เนกขัมมบารมีกับการกิจปราบมาร

หลวงพ่อบุญบ่อย ๆ ว่า การที่เราอยู่ร่วมกันไม่ใช่ของใหม่ เป็น ภาพเก่าที่เราทำซ้ำมาติดกันมาอย่างต่อเนื่อง บางรูปมาอยู่ร่วมกันอย่าง สม่่าเสมอ บางรูปก็ไม่สม่่าเสมอ ขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิตว่า ประมาท

หรือไม่ประมาท การสร้างบารมีในเพศสมณะ ถ้าเราไม่ประมาท การมาอยู่ร่วมกันในเพศนี้ก็ต่อเนื่อง ซึ่งก็จะเป็นเนกขัมมบารมี และบารมีอื่น ๆ ของเรา เพราะฉะนั้นนี่เป็นภาพเก่าไม่ใช่ของใหม่ และเราจะต้องสร้างบารมีอย่างนี้ซ้ำ ๆ กันไปอีก

หลวงพ่อยากให้ลูกพระลูกสามเณรทุกรูปมีความปลื้มปิติและภาคภูมิใจในการที่เราได้มาสู่เพศของบรรพชิต ซึ่งเป็นเพศที่สูงส่ง เป็นเพศที่ดำเนินชีวิตได้ถูกต้องตามต้นบุญต้นแบบคือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ก็ผ่านขั้นตอนชีวิตของปุถุชนมาทุกระดับแล้ว ตั้งแต่ชีวิตระดับล่าง ระดับกลาง ระดับสูง สูงจนกระทั่งเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ท่านได้ข้อสรุปว่า เพศบรรพชิตหรือเพศนักบวชนี้เหมาะสมที่สุดในชีวิตของสังสารวัฏ ที่จะช่วยให้ปลอดภัยจากอภายภัยในสังสารวัฏ ให้อยู่เย็นเป็นสุข พ้นจากเครื่องพันธนาการของชีวิต เป็นเพศอันสูงสุดที่จะสร้างบารมีได้อย่างสะดวกสบาย เป็นที่เคารพสักการะของมนุษย์ของเทวดาทั้งหลาย เป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย คือ พระสงฆ์ ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริงของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

โดยเฉพาะหมู่คณะของเรา มีภารกิจเกี่ยวกับเรื่องการปราบมาร ประหาณกิเลส มาร คือ ผู้ขวางในการทำความดี เป็นผู้ตั้งกฎเกณฑ์ กฎแห่งกรรมทุกกฎ ที่จะมาบังคับสรรพสัตว์สรรพสิ่งทั้งหลาย ทั้งโอกาสโลก ขันธโลก สัตว์โลก ถ้าเรายังไปไม่ถึงที่สุด ไม่ถึงต้นตอของเขา เราก็ยังเป็นบ่าวเป็นทาสของเขายอยู่ เพราะว่ามารทำวิเศษบังคับเรามาก่อนนานแล้ว เราจึงอยู่ในฝ่ายที่แก้ไข ที่จะต้องสู้รบปรบมือกับพญามาร โดยอาศัยกายมนุษย์หยาบเป็นพื้นฐาน และเพศที่เหมาะสมที่สุดในการปราบมารก็คือเพศสมณะ เพราะไม่มีเครื่องพันธนาการของชีวิต

ไม่ได้ครองเรือน ไม่ต้องทำมาหากิน ทำมาค้าขาย ปลอดกังวล มีเวลา
ทำหยุดทำหนึ่งได้สะดวกมากกว่าชีวิตของเพศฤๅษี

พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ของเรา ท่านมีภารกิจเกี่ยวกับการ
ปราบมาร เราก็อยู่ในเส้นสายการสร้างบารมีในภารกิจนี้ เพราะฉะนั้น
เมื่อเราได้มาอยู่รวมกันในเพศของบรรพชิต เป็นพระเป็นเณรต้องมีความ
ปลื้มปิติและภาคภูมิใจ ต้องมีความทะนงอยู่ในตัวของเรา อย่าไป
เข้าใจผิดตามผู้ไม่รู้ ที่เขาพยายามจะเลี่ยมสอนให้เราเกิดความรู้สึกว่า
เพศนี้เป็นเพศที่ต่ำต้อยด้อยโอกาส

การบำเพ็ญสมณธรรมเป็นทั้งหมดของชีวิตสมณะ

การมาบวชอยู่รวมกันแล้ว ถ้าไม่ได้บำเพ็ญสมณธรรม ฝึกใจให้
หยุดให้หนึ่ง เราจะไม่เกิดความรู้สึกปิติและภาคภูมิใจ เพราะไม่มีพื้นฐาน
ของใจที่หยุดนิ่งรองรับ ทำให้ดวงปัญญาของเราหย่อนไปที่จะเข้าใจ
สิ่งดี ๆ และกำลังใจที่จะทำดีให้ยิ่งขึ้นของเราจะตกต่ำ ดังนั้นการบำเพ็ญ
สมณธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ขาดไม่ได้ ถือว่าเป็นทั้งหมดของ
ชีวิตในเพศบรรพชิต

ในพรพรรณี้ มีสิ่งที่น่าปิติยินดีในระดับหนึ่ง ที่มีพระภิกษุสามเณร
มาปฏิบัติธรรม ณ อาคารจตุมหาราชิกา ตามคำชักชวนของหลวงพ่อบ
มีเฉลี่ยประมาณ ๒๓๐ รูป หมุนเวียนกันมาปฏิบัติธรรมทุกคืนไม่ขาดเลย
และปฏิบัติได้ตรงตามกติกา ๔ ข้อ ที่ได้ตกลงกันไว้ มีจำนวน ๑๑๑ รูป
ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ และรับดวงแก้วเป็นของขวัญที่ระลึกถึง
ข้อวัตรปฏิบัติที่เราตั้งใจดี แม้มีภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากหมู่คณะ

มากมายก็ตาม ก็ยังสามารถบริหารเวลาได้ดี และให้ความสำคัญต่อการบำเพ็ญสมณธรรม

ความจริงแล้วสามารถทำได้ทุกรูป ดังนั้นต้องไปสำรวจตรวจตราดูตัวของเราเองให้ดีกว่า ทำไมเราทำได้ไม่สมบูรณ์เหมือนเพื่อนสหธรรมิก ๑๑๑ รูป ในเมื่อวันคืนล่วงไป เราก็กว้างต่อประตูของพญามัจจุราช ความตายไม่มีนิมิตหมาย และการกระทำนั้นก็เกิดประโยชน์ต่อตัวของเราเองเป็นอันดับแรก ต่อหมู่คณะ ต่อพระพุทธศาสนา ต่อพุทธบริษัท ๔ ต่อเพื่อนมนุษย์ และเทวดาทั้งหลาย เรารู้อยู่ แต่ทำไมเรายังทำไม่ได้ อย่าง ๑๑๑ รูป ซึ่งกตีกาก็ไม่ยากอะไรมี ๔ ข้อ คือ

๑. มาปฏิบัติธรรมทุกวันตลอดช่วงเข้าพรรษา ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม - ๓ ตุลาคม ในเวลา ๒๒.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.

๒. มีเวลาปฏิบัติธรรมในแต่ละวันไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมงขึ้นไป และต้องอยู่จนเลิก บูชาพระ กลับพร้อมกัน เพื่อสร้างต้นแบบของความเป็นทีม ธรรมเนียมนิยัตติของพระอริยเจ้า ที่ไปเป็นทีม ทำเป็นทีม เข้าหลักของอภิธานิยธรรม

๓. วันอาทิตย์ร่วมกิจกรรมเต็มเวลา ตั้งแต่ ๒๐.๐๐ - ๒๓.๐๐ น. เพราะวันอาทิตย์เราจะมีเวลามากกว่าวันธรรมดา

๔. ส่งบันทึกผลการปฏิบัติธรรมเดือนละครึ่ง

ทั้ง ๔ ข้อ นี้ก็ไม่ได้ยาก อยู่ในวิสัยที่ลูกพระลูกเณรทุกรูปสามารถจะทำได้

ฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในยุคพุทธกาล

การบำเพ็ญสมณธรรมเป็นกิจสำคัญที่สุดของเพศบรรพชิต และเป็นความสำคัญของหมู่คณะเรา ทั้งสังฆมณฑลในตอนนี้อยู่วัตรปฏิบัติของภิกษุสามเณรอ่อนแอลงไป จนกระทั่งทำให้ญาติโยมเสื่อมศรัทธาลง นี่คือสัญญาณความหายนะของพระพุทธศาสนา และยังมีสื่อโจมตีข้อผิดพลาดเล็กน้อยของพุทธบุตรบางรูป ทำให้กระทบภาพลักษณ์ของพระพุทธศาสนา กระทั่งศรัทธาของพุทธบริษัททั้ง ๔ ดังนั้นสังฆมณฑลทั่วโลกจึงต้องการพระเถระที่เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดี เพื่อจะได้ดำเนินรอยตาม

เรายังไม่อาจกล่าวได้ว่า เราเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดี ที่สมบูรณ์ตามพระประสงค์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ท่านตั้งศาสนาขึ้นมา แต่ถ้าหากเราทำได้ในระดับ ๑๑๑ รูปนี้ ก็พอเป็นกำลังใจ เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีสำหรับเพื่อนสหธรรมิกทั่วโลก ในภาวะที่พระพุทธศาสนาอ่อนแอลงเรามาเกิดในยุคนี้ เราควรจะทำให้พระพุทธศาสนาแข็งแรงขึ้น ทุกครั้งที่เรามาบังเกิดขึ้นในโลก

ในช่วงสั้น ๆ คือพุทธันดรที่ผ่านมา เราจะมาบังเกิดขึ้นหลังจากพุทธปรินิพพาน ในช่วงที่พระพุทธศาสนาอ่อนแอ เราจะมาอยู่ตรงรอยต่อตรงนี้ เมื่อพุทธันดรที่แล้ว เรามาบังเกิด ๒ รอบ เพื่อปฏิบัติภารกิจอีกภารกิจหนึ่ง คือ ปรามมาร และลงมาเพื่อฟื้นฟูศาสนาดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รวมทั้งข้อวัตรปฏิบัติที่ถูกต้องของพระพุทธองค์ที่มีภารกิจภาคโปรดให้ฟื้นฟูขึ้น เพราะเราต้องอาศัยพระศาสนาของท่านบังเกิดขึ้นในเพศสมณะ แต่ละยุคที่ผ่านมาจะเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น

เราได้มาเกิดแล้ว และบวชอยู่ในเพศของบรรพชิตแล้ว เราต้องฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้ย้อนยุคไปสู่ในสมัยพุทธกาล ฟื้นฟูข้อวัตรปฏิบัติธรรมวินัย ตามคำสอนดั้งเดิมให้ดีขึ้น เพื่อตัวเราเป็นอันดับแรก เพื่อหมู่คณะของเราจะทำงานได้สะดวก และเพื่อสังคมมวลหมู่จะได้ตื่นตัว

ขยายความสุขสู่ชาวโลก

เมื่อเทือกเถาเหล่ากอของพระแท้งเกิดขึ้น ญาติโยมก็จะได้ที่พึ่ง เพราะได้ต้นบุญต้นแบบที่เขาพร้อมจะดำเนินรอยตาม เพื่ออยู่เป็นสุขในปัจจุบัน เพื่อปิดอบายและไปสวรรค์ เขาก็จะเกิดกำลังใจที่จะมาประพฤติปฏิบัติธรรมมากขึ้น มาทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา มาเป็นกำลังและช่วยกันขยายพระพุทธศาสนาออกไป เมื่อพุทธบริษัท ๔ เข้มแข็ง แปลว่าพระพุทธศาสนาแข็งแรง โลกก็ไม่อ่อนแอ

ดังนั้น จากตัวเรามีผลกระทบไปทั่วโลก และจะมีสิ่งที่ดีงามบังเกิดขึ้นจากการบำเพ็ญสมณธรรมของเรา และสร้างกำลังใจให้กับพุทธบุตรพุทธบริษัท ๔ ทั่วโลก คือ เมื่อสัตว์โลกดี คือ จิตใจดี ชนธโลกก็จะพลอยดีไปด้วย มนุษย์จะมีโรคภัยไข้เจ็บน้อย ร่างกายจะแข็งแรง อายุยืน และโอกาสโลก คือ สิ่งแวดล้อมก็ดี ฝนจะตกต้องตามฤดูกาล มนุษย์จะไม่รบราฆ่าฟันกัน บุตรจะมีความกตัญญูกตเวทิต่อบิดามารดา สามีภรรยาจะซื่อสัตย์ต่อกัน สิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้นกับโลกใบนี้ นรกจะไม่แออัด สวรรค์จะมีเทพบุตรเทพธิดาเพิ่มขึ้น จากเราสู่โลกใบนี้และไปสู่เทวโลก มันจะเกี่ยวเนื่องกันไปตลอด

บางทีเราอาจจะไม่ได้คิดถึงถึงขนาดนี้ แต่ว่าเมื่อใดเราได้ลงมือปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง จนใจหยุดนิ่งในระดับที่เกิดความสว่างภายใน

เข้าถึงดวงธรรม และองค์พระใส ๆ ความรู้สึกดังกล่าวจะบังเกิดขึ้นกับ
พวกเรา และขยายไปสู่ชาวโลก นี่เป็นสิ่งที่สำคัญ

หวังว่า ออกพรรษาแล้วลูกพระลูกเณรของหลวงพ่อก็จะไปปฏิบัติ
ธรรมที่ศาลาจตุมหาราชิกากันมากขึ้น ส่วนการนั่งตามลำพังเหมาะ
สำหรับผู้ที่มีหลักของใจ หยุดนิ่งได้ในระดับเข้าถึงที่พึงที่ระลึกภายใน
แล้ว ถ้าหยุดนิ่งได้แล้วจะนั่งตรงไหนก็ได้ แต่ตอนนี้ของเรายังไม่ถึง
ระดับนั้น เพราะจากผลการปฏิบัติธรรมที่ส่งมามีเพียงบางรูปเท่านั้น

ไปเป็นคฤหัสถ์ต้นบุญต้นแบบ

ออกพรรษาแล้ว วันพรุ่งนี้ แรม ๑ ค่ำ ก็ให้ลูกทุกคนได้ตั้งใจ
บำเพ็ญสมณธรรมกันต่อไป ใครที่ทำงานมาบวช จำเป็นต้องลาสิกขา
ก็ขอให้ตั้งใจเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีในเพศของคฤหัสถ์ ก่อนลาสิกขา
ก็ทำให้ลูกหลักวิชชา ทำความสะอาดเสนาสนะ ทำกิจของสงฆ์ในเพศ
นักบวชให้ดี ขบฉันทตาทหารตอนเพล ตอนบ่ายก็นั่งธรรมะ นึกบททวน
บุญที่เราทำผ่านมาในข้อวัตรปฏิบัติที่ดี เพื่อที่ใจเราจะได้เกิดปิติและ
ภาคภูมิใจในการเป็นสมณะ

อธิษฐานจิตให้ดีกว่า เรามีความจำเป็นต้องลาสิกขาไปอยู่ทางโลก
เพราะลางานมา เรายังมีภาระเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวอยู่ ก็ขอบุญนี้
เป็นเครื่องสนับสนุนให้เราได้มีความเจริญรุ่งเรืองในทางโลก แล้วเรา
ตั้งใจที่จะเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญค้ำจุนพระพุทธศาสนา ตั้งใจให้ทาน
รักษาศีล เจริญภาวนาทุกวัน ทำทุก ๆ บุญไม่ให้ขาดเลยแม้แต่เพียง
บุญเดียว และเราจะเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเพื่อนมนุษย์ ลาสิกขาไป
แล้วต้องเป็นกัลยาณชน เป็นคฤหัสถ์ที่ดีเหมือนท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี

แม้ท่านไม่ได้มาบวชเรียนอย่างพวกเรา แต่ท่านก็เป็นคุณุหัสที่ดี แม้มี
ธุรกิจการงานมาก มีเครื่องกังวล แต่ท่านก็บรรลุปะเป็นพระอรหันตบุคคล
เป็นพระโสดาบันได้ เราก็ต้องเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเพื่อนมนุษย์ได้

**อย่าหวนกลับไปใช้ชีวิตที่เป็นปากทางแห่งความเสื่อม ที่จะนำ
เราไปสู่อบาย หรือเหมือนคำที่คนโบราณเขาพูดว่า บวชเสียผ้าเหลือง
อย่าให้เสียชื่อมาถึงพระศาสนา เราเข้ามาฝึกตนทนหิวบำเพ็ญตะบะใน
เพศสมณะ ๑ พรรชาก็ดี หรือน้อยกว่านั้นก็ดี แปลว่า เรามาฝึกตนแล้ว
เราได้ต้นแบบที่ดีในเพศของสมณะแล้ว**

ลาลึกขจากศีล ๒๒๗ ข้อ มาถึอศีล ๕ ก็ต้องรักษาให้เคร่งครัด
เพราะศีล ๕ เป็นเรื่องปกติธรรมด่า มนุษย์ต้องมีสติ ใจหยุดได้ มีดวง
ปัญญา ไม่เมา ให้ความปลอดภัยในชีวิตของมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย
ไม่ลักทรัพย์ ให้ความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่ประพฤตผิดในกาม
ไม่ผิดลูกผิดเมียเขา ไม่พูดเท็จ ไม่สร้างวชิกรรม ไม่ดื่มน้ำเมา ไม่สูบ
บุหรื ซึ่งตอนนีเพื่อนมนุษย์ขาดความรู้เรื่องนี้เยอะ อย่าหวนกลับคืนไป
ใช้ชีวิตที่ผิดพลาดที่ผ่านมาก่อนจะบวช **หลังบวชแล้วต้องไม่ดำเนิน
ชีวิตผิดพลาดอีก ต้องดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง สมาทานศีล ๕ ทุกวัน
วันพระก็ถืออุโปสถศีล ให้รักษาศีล ๘ อย่าไปอายใคร**

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีแม้มีภารกิจมาก แต่พอถึงวันพระท่าน
ก็ให้ความสำคัญ ให้ทุกคนในบ้านถืออุโปสถศีล แม้เด็กเล็กที่ยังดื่มนม
มารดาก็ถือศีล ๘ ด้วย ซึ่งปัจจุบันโลกยังขาดแคลนตรงนี้อยู่ ถ้าลูก
จำเป็นจะต้องลาลึกขไปก็ต้องเป็นต้นบุญต้นแบบตรงนี้ให้ดี ต้องมี
กำลังใจที่เข้มแข็ง ใครจะมายั่วมาเย้ามาแหยมาเย้ยว่า เราเป็นคนงมงาย
หัวโบราณ จงยืนหยัดดึ้มแยมและกียกย่องในเรื่องของการสร้างความคิด

และให้พูดถึงอานิสงส์การถือศีล ๘ ในวันพระให้มีความสำคัญกับวันพระ
เพราะเราเป็นชาวพุทธ

ถ้าเราเข้มแข็งได้ เราก็จะสร้างแรงบันดาลใจให้เขาพ้นจากการ
ดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดได้ และมาสู่ชีวิตที่ถูกต้องปิดอบายไปสวรรค์ได้

เราจะได้ชื่อว่า เป็นผู้บำเพ็ญอดกัลยาณมิตร เป็นแสงสว่างให้กับทุกคน จะดื่มกินปิติสุขและภาคภูมิใจทุกวันทีละลิ่มนึกถึง ต้องกล้าหาญและเข้มแข็งไม่ว่าผู้ที่ชักชวนเราจะดื่มเหล้า เจ้าชู้ เล่นการพนัน จะเป็นเจ้านายเรา ผู้บังคับบัญชาเรา เพื่อนร่วมงานเรา หรือจะเป็นใครก็ตาม เราต้องยืนหยัดในสิ่งนี้เอาไว้

ดูเพื่อนต่างศาสนิกอย่างอิสลามเขายังยืนหยัดได้ ไม่มีชาวพุทธคนใดกล้าชวนเขาดื่มเหล้า เพราะเขาเข้มแข็ง แต่เราชาวพุทธซึ่งอยู่ในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นความรู้ที่สมบูรณ์ เราไม่ยืนหยัดเข้มแข็งก็อายเขา ถ้าเราไม่ดึงเขามา เขาก็ดึงเราไป ดังนั้นเราต้องดึงเขามาสู่ชีวิตอันสูงส่งและมีคุณค่า อย่าให้เขาดึงเราไปสู่ชีวิตที่ตกต่ำ และเขาก็จะเยาะเย้ยเราว่า บวชมาแล้วทำไมกลับเป็นอย่างนี้ ยิ่งแย่กว่าเดิม

มันอายเขาอะไรนะ พระอุปัชฌาย์ก็อาย พระคู่สวดก็อาย พระอันดับก็อาย หลวงพ่อก็อายเขา เพราะมาบวชในวัดพระธรรมกาย ลาลึกขาแล้วมาดำเนินชีวิตผิดพลาดกว่าเดิมหรือยิ่งกว่าเดิม ไม่สามารถเป็นกัลยาณมิตรให้กับเพื่อนมนุษย์ได้ และญาติโยมจะคิดอย่างไร ระหว่างเราบวชเขามาเป็นกำลังให้กับเรา ให้อาหาร จีวร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค สนับสนุนในทุกด้าน แต่พอเราลาลึกขาไปกลับดำเนินชีวิตผิดพลาด เขาจะรู้สึกอย่างไร เท่ากับเราไปทำลายบุญเขา สิ่งนั้นมันมีวิบากทำให้เราเกิดทางไกลพระพุทธศาสนา สายบุญที่จะเชื่อมกับหมู่คณะกับภารกิจของการปราบมารก็จะหย่อนลงไป แต่ถ้าลูกเข้มแข็งได้ก็เป็นบารมีของลูก ที่ทำให้ฝั่งที่ดีหนาแน่นยิ่งขึ้น นี่คือน้ำที่หลวงพ่อยากจะฝากเอาไว้กับลูกที่มีความจำเป็นต้องลาลึกขาไป

ในใจลึก ๆ หลวงพ่ออยากให้อยู่ร่วมกันทั้งหมด **ขอยืนยันว่า ไม่มี**
เพศไหนที่จะประเสริฐเลิศเท่าเพศสมณะ เพราะฉะนั้นถ้าจำเป็นต้อง
ลาสิกขาไป ให้คิดเอาไว้ในใจเสมอว่า ลักวันหนึ่งเราจะต้องหวนคืนมา
สู่เพศของสมณะและบวชจนกระทั่งหมดอายุขัย ให้เป็นผ้าชุดสุดท้าย
ของชีวิต จะได้เป็นต้นแบบของลูกหลาน ของวงศ์ตระกูล และเพื่อน
มนุษย์ร่วมโลกด้วย

สำหรับลูกพระลูกเณรที่อยู่ประจำขอให้ลูยหน้าต่อไป เรายังมี
ภารกิจที่จะสร้างบารมีกันอีกมากมาย แล้วตรวจตราดูว่าพรochaที่ผ่านมา
อะไรที่เรายังไม่สมบูรณ์ ออกพรachานี้ทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

ตอนนี้ หลวงพ่อเข้าพรocha ๓๘ แล้ว เผลอประเดี้ยวเดียว บวช
ไปวันต่อวัน ภารกิจที่ตั้งใจเอาไว้ที่จะปราบมารก็ยังไม่ได้เริ่มต้นอย่าง
จริงจัง ทำแต่ภารกิจที่เป็นงานหยาบเป็นส่วนใหญ่ ก็ตั้งใจเอาไว้ว่า ต่อไป
จะให้โอกาส ให้เวลากับตัวเองทำความละเอียดให้มากขึ้น ซึ่งตอนนี้
สังขารก็ไม่อำนวนัก จะเห็นว่าหลวงพ่อนั่งอยู่ในลักษณะนี้มาหลาย
ปีแล้ว ไม่มีโอกาสได้คุกเข่ากราบพระประธานเหมือนอย่างพวกเรา
เพราะฉะนั้นออกพรochaขอให้ลูกทุกรูปตั้งใจทำความเพียรให้ดี และ
เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้

โอกาสนี้ หลวงพ่อขออำนวนพรและขออนุโมทนาสาธุการที่ลูก
ทุกรูปได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ได้สร้างมหาทานบารมี ตั้งใจสวด
พระปาฏิโมกข์ ทรงจำบาลีไวยากรณ์ และบำเพ็ญสมณธรรมต่อเนื่องกัน
ในพรรษาเร็วกว่ารูปนั้น ขอให้ลูกนึกถึงบุญทุกบุญเอาไว้ที่ศูนย์กลาง
กายฐานที่ ๗ ให้ใจใส ๆ

ขออำนาจแห่งบุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญवाद
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ น้อมส่งไชยพระองค์ไม่ถวนใน
อายตณินิพพาน บารมีธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้า และพระอรหันตเจ้า
ทั้งหลาย บารมีธรรมของพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี
(สด จนทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย และบารมีของมหาปูชนียาจารย์
ทุกท่าน จงมารวมประชุมอยู่ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลับกาย
วาทาใจ ชาติธรรมเห็นจำคิดรู้ของลูกทุกรูป ให้สะอาด ให้บริสุทธิ์

ให้หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร จากวิบัติ บาป
คัคคิสิทธิ์ วิบากกรรม วิบากมาร อุปสรรคต่าง ๆ นานาในชีวิต ทุกข์
โศกโรครภัย สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายให้มลายหายสูญไปให้หมด นับตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป สิ่งที่เป็นข้าศึกต่อกุศลและพรหมจรรย์จงมลายหายสูญ

ให้ลูกทุกรูปสร้างบารมีได้ตลอดรอดฝั่ง อย่าได้มีอุปสรรคอันใด
มาขัดขวางในหนทางการสร้างบารมี ให้เป็นเนืองนิตย์ เป็นอายุ
พระศาสนา ปฏิบัติธรรมก็ขอให้ได้พบพระธรรมกาย จะศึกษาเล่าเรียน
พระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้แตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ
ปฏิเวธ เทศนาให้ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง เบื้องปลาย บริสุทธิ
บริบูรณ์ทั้งอรรถและพยัญชนะ

ใครได้ยินได้ฟังธรรมก็ขอให้บรรลุธรรมกาย ความปรารถนาอันใด
ก็ตามที่ลูกทุกรูปได้ตั้งใจเอาไว้อย่างดีแล้ว เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี
ขอความปรารถนาให้จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุก
ประการเทอญ ๐